

Populacja lęgowa bociana białego *Ciconia ciconia* w powiecie pleszewskim w latach 2004–2006 i 2014

Przemysław Żurawlew

Bocian biały *Ciconia ciconia*, dzięki łatwości liczenia gniazd, jest bardzo dobrym obiektem dla badania zjawisk populacyjnych (Tryjanowski et al. 2006). W Wielkopolsce gatunek ten rozmieszczony jest nierównomiernie, co związane jest z lokalnymi warunkami środowiskowymi. Największe zagęszczenia stwierdzono w krajobrazie zdominowanym przez wilgotne łąki i pastwiska (Bednorz et al. 2000, Wylegała et al. 2013).

Powiat pleszewski (713,07 km²) fizjograficznie należy do Niziny Południowowielkopolskiej, wchodząc w skład dwóch mezoregionów – Wysoczyzny Kaliskiej i Równiny Rychwalskiej. Głównymi rzekami odprowadzającymi wody z tego obszaru są: Proсна, Lutynia, Ner, Giszka, Ciemna, Grabówka, Garbacz, Orla, Patoka, Parowa Pilska i Błotnia. Poza dużym zbiornikiem zaporowym w Gołuchowie (51,5 ha), brak tu większych akwenów, choć wiele, z reguły niewielkich powierzchniowo stawów i rzadziej glinianek, znajduje się przy wielu miejscowościach. Koło Taczanowa, Gołuchowa, Piekarzewa i Izbiczna znajdują się duże kompleksy leśne z dominującym dębem szypułkowym *Quercus robur*, natomiast koło Bogusławic, Grodziska, Zawidowic oraz w gminach Gizałki i Chocz rozległe bory sosnowe. Łąki i turzycowiska zachowały się nielicznie, głównie w dolinach Proсны, Lutyni i Neru (Żurawlew 2014). Obszar powiatu podlega szybkim przemianom środowiskowym – pomiędzy latami 2004 i 2014 znacznie zwiększyła się powierzchnia gruntów ornych, w dużej mierze kosztem łąk i pastwisk (tab. 1).

Tabela 1. Zmiany powierzchni i struktury użytkowania gruntów w powiecie pleszewskim pomiędzy latami 2004 (GUS 2006) i 2014 (dane Starostwa Powiatowego w Pleszewie)

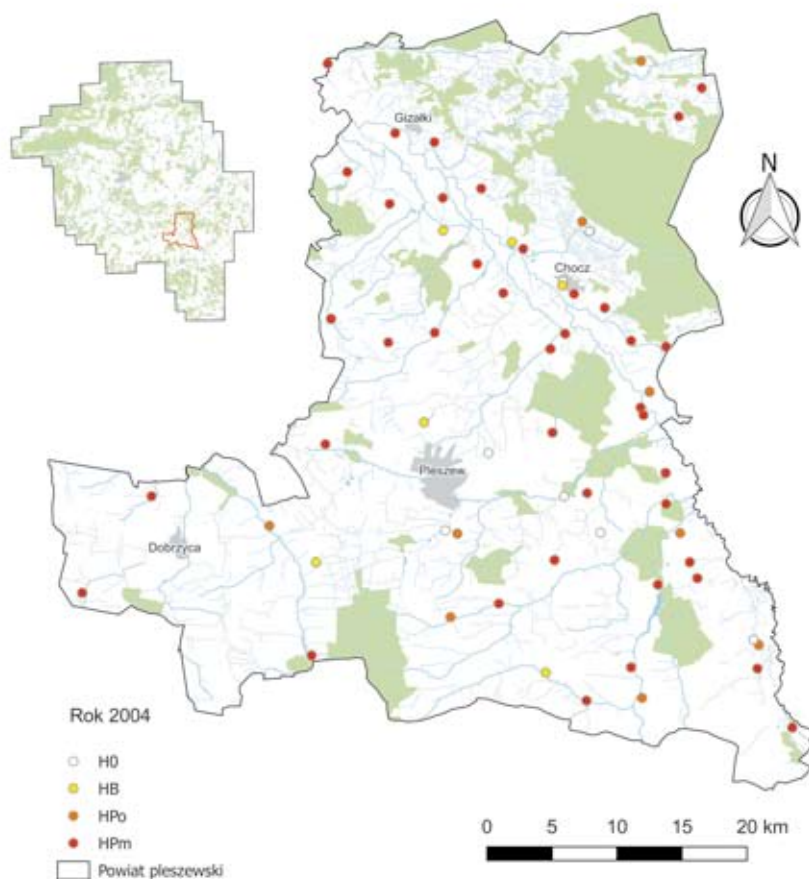
Table 1. Changes of the area and the utility structure of the grounds in Pleszew county between 2004 (GUS 2006) and 2014 (data of the District County Office in Pleszew). (1) – form of use, (2) – year, (3) – trend

Formy użytkowania (1)	Rok (2)		Trend (3)
	2004	2014	
Grunty orne, w km ² (%)	462,61 (64,9)	499,49 (70,0)	+36,88
Łąki i pastwiska, w km ² (%)	48,34 (6,7)	35,84 (5,0)	-12,5
Lasy i grunty leśne, w km ² (%)	135,98 (19,1)	140,22 (19,7)	+4,24
Pozostałe grunty, w km ² (%)	64,98 (9,3)	37,52 (5,3)	-27,26
Powierzchnia, w km ²	711,91	713,07	+1,16

Pierwsze dane o liczebności bociana białego w pow. pleszewskim (w nieco innych granicach administracyjnych niż obecnie) zebrano metodą ankietową w roku 1974, wykazując 44 gniazda w tym 34 zajęte przez pary lęgowe (Jakubiec 1985). Kolejne badania na tym terenie prowadzono w latach 1977, 1978 i 1984–1987, jednak objęły one tylko fragmenty powiatu lub ze względu na prowadzenie inwentaryzacji w oparciu o siatkę

UTM tak zebrane dane nie nadawały się do późniejszych porównań (Wajchert 1979, Kucala 1988, Michalak 1988, Ptaszyk 1994). Podczas badań terenowych obejmujących większość omawianego terenu w roku 1994 naliczono 46 gniazd, w tym 40 zajętych przez pary lęgowe. Z kolei podczas badań ankietowych w roku 1995 zgromadzono informacje o 50 gniazdach, z których 25 było zajętych przez pary lęgowe. Dopiero w latach 2004–2006 podczas bezpośrednich kontroli terenowych zebrano kompletny materiał o gniazdowaniu tego gatunku na terenie powiatu pleszewskiego (Żurawlew 2011).

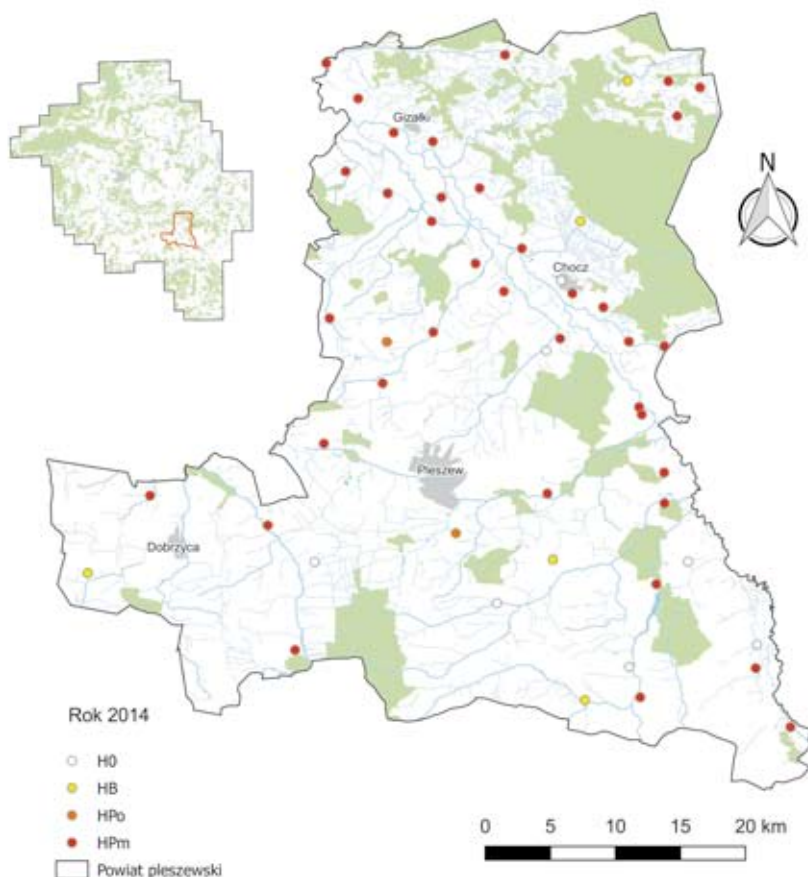
Ponowna inwentaryzacja gniazd tego gatunku miała miejsce w dniach 1–8.07.2014, kiedy dokonano objazdu wszystkich miejscowości leżących w powiecie. Sposoby obliczania wskaźników reprodukcji i stosowane skróty przyjęto za Mrugasiewiczem (1971). W roku 2014 na terenie pow. pleszewskiego stwierdzono 51 gniazd, które znajdowały się w 47 miejscowościach, z czego w 43 z nich odnotowano 1 gniazdo, a w 4 po 2 gniazda. Tylko jedno gniazdo było oddalone od zabudowań w odległości przekraczającej 100 m. Zanotowano 39 gniazd zajętych przez pary lęgowe (HPa), z czego 37 par odchoowało młode (HPm). Odsetek par bez odchowanych młodych wyniósł 5,1%. Poszczególne pary

Ryc. 1. Rozmieszczenie gniazd bociana białego *Ciconia ciconia* w powiecie pleszewskim w roku 2004
Fig. 1. Location of the white stork *Ciconia ciconia* nests in Pleszew county in 2004

odchowaly łącznie 103 pisklęta (JZG), przy czym najwięcej par wyprowadziło po 2, 3 i 4 młode (odpowiednio: 10, 11 i 10 par). Średnia liczba odchowanych młodych na parę (HPa) wyniosła 2,64, a średnia odchowanych młodych na parę z młodymi (HPm) – 2,78. Łączne zagęszczenie par (HPa) na 100 km² powierzchni całkowitej powiatu (StD) wyniosło 5,5 pary/100 km² (tab. 2). Najwięcej par lęgowych (54%) występowało w miejscowościach zlokalizowanych w dolinie Prozny i na jej skraju. Skrajne fenologiczne daty przylotu to: 23.03.2014 – 3 os. przelatujące nad Pleszewem oraz 5 i 6.10.2014 – 1 os. w Kwileniu (gm. Chocz). Najwcześniej na gnieździe ptaki odnotowano 26 i 27.03.2014 w Kwileniu, odpowiednio 1 i 2 os. Jedyna obserwacja stada pochodzi z łąk pod Broniszewicami (gm. Czermin), gdzie 8.05.2014 odnotowano 14 os.

Uzyskane dane świadczą o spadku liczby gniazd o 20% (z 64 w roku 2004 do 51 w roku 2014), w konsekwencji definitywnego rozpadu starych, od dawna nie zajmowanych gniazd na drzewach (ryc. 1 i 2). Po wyjątkowo udanym dla bociana białego roku 2004, kiedy w pow. pleszewskim gniazda zajmowało aż 50 par, w latach 2005 i 2006 nastąpił spadek do poziomu poniżej 40 par, a następnie prawdopodobnie stabilizacja liczebności na zbliżonym poziomie,

Ryc. 2. Rozmieszczenie gniazd bociana białego *Ciconia ciconia* w powiecie pleszewskim w roku 2014
Fig. 2. Location of the white stork *Ciconia ciconia* nests in Pleszew county in 2014

o czym świadczą dane z roku 2014. Zagęszczenie par na całym obszarze w roku 2014 było niższe niż w roku 2004, zbliżone do tego z roku 2005 i wyższe niż w roku 2006. Podobnie było w przypadku zagęszczenia przypadającego na 100 km² (StDSt) użytków rolnych (tab. 2).

Rok 2014 charakteryzował się wyższymi wskaźnikami rozrodu niż lata 2004–2006 (JZa – 1,50–2,00, JZm – 2,40–2,66).

Tabela 2. Efekty rozrodu populacji lęgowej bociana białego *Ciconia ciconia* w powiecie pleszewskim w roku 2014, w porównaniu do wyników zebranych w latach 2004–2006 (Żurawlew 2011)
Table 2. The effects of the white stork *Ciconia ciconia* population breeding in Pleszew county in 2014, compared to the data gathered in 2004–2006 (Żurawlew 2011). (1) – parameter, (2) – year

Parametr (1)	Rok (2)			
	2004	2005	2006	2014
H	64	62	60	51
HPa	50	36	32	39
HPm	40	22	24	37
HPm1	4	1	3	5
HPm2	18	11	7	10
HPm3	16	9	10	11
HPm4	2	1	3	10
HPm5			1	1
HPo	10	14	8	2
HPo(o)		3		
HPo(g)	3	4		1
HPo(m)	1		4	1
HPo(x)	6	7	4	
%HPo	20,0	38,9	25,0	5,1
HE		3	2	
HB2	2	3	9	
HB1	4	7	4	5
H0	8	13	13	7
JZG	96	54	64	103
JZa	1,92	1,50	2,00	2,64
JZm	2,40	2,45	2,66	2,78
StD	7,0	5,1	4,5	5,5
StDSt	10,8	7,8	6,9	7,8
StDB	103,4	74,5	66,2	108,8
SBm	5,6	3,1	3,3	5,2
SBp	13,5	7,6	9,0	14,4

W roku 2014 w porównaniu do roku 2004 najbardziej wzrosła liczba par bociana białego w gm. Czermin (do 10) i w gm. Gizałki (do 8), a najbardziej spadła w gm. Gołuchów (do 6). Należy jednak podkreślić, że w prawie wszystkich gminach (poza Dobrzycą), liczba par obniżyła się już w roku 2005 (tab. 3). Za spadek liczby par w gminach Gołuchów i Pleszew odpowiada prawdopodobnie przekształcanie łąk na pola uprawne.

Tabela 3. Liczba par HPa bociana białego *Ciconia ciconia* w poszczególnych gminach powiatu pleszewskiego w latach 2004–2006 i 2014

Table 3. The number of the white stork *Ciconia ciconia* pairs HPa in the individual boroughs of the Pleszew county 2004–2006 and 2014; (1) – borough, (2) – year

Gmina (1)	Rok (2)			
	2004	2005	2006	2014
Chocz	9	4	4	6
Czermin	8	7	8	10
Dobrzyca	4	4	4	3
Gizałki	6	6	4	8
Gołuchów	14	9	6	6
Pleszew	9	6	6	6
Razem (3)	50	36	32	39

Najbardziej dynamiczne zmiany w okresie 2004–2014 zaszły w sposobie umiejscowienia gniazd. W roku 2014 na słupach znajdowało się 36 gniazd (70,6%), gdy w roku 2004 takich gniazd było 33 (51,5%). Warto wspomnieć, że w roku 1994 na 46 kontrolowanych w tym powiecie gniazd na słupach znajdowało się 15 gniazd (32,6%). Zanotowano zarazem silny spadek liczby gniazd na drzewach z 25 (31,9%) w roku 2004, do zaledwie 8 (15,7%) w roku 2014. Liczba gniazd na budynkach w tym czasie nie zmieniła się, wzrosła natomiast liczba gniazd na wolnostojących kominach (tab. 4).

Tabela 4. Umiejscowienie gniazd bociana białego *Ciconia ciconia* w powiecie pleszewskim w latach 2004 i 2014

Table 4. Location of the white stork *Ciconia ciconia* nests in Pleszew county in 2004 and 2014; (1) – location, (2) – year, (3) – pillars, (4) – electrical poles, (5) – stork poles, (6) – trees, (7) – buildings, (8) – the roof with the hard top, (9) – ventilator chimney, (10) – freestanding greenhouse chimney, (11) – monastery, (12) – total

Umiejscowienie (1)	Rok (2)	
	2004	2014
Słupy (3)	33(51,5%)	36(70,6%)
Słupy energetyczne (4)	22	24
Słupy specjalnie dla bocianów (5)	11	12
Drzewa (6)	25(39,1%)	8(15,7%)
Topola <i>Populus</i> sp.	10	3
Dąb <i>Quercus</i> sp.	4	2
Robinia <i>Robinia pseudoacacia</i>	3	
Jesion <i>Fraxinus excelsior</i>	3	2
Świerk <i>Picea abies</i>	2	
Grusza <i>Pirus communis</i>	2	
Wierzba <i>Salix</i> sp.	1	1
Budynki (7)	4(6,2%)	4(7,8%)
Dach o pokryciu twardym (8)	3	3
Wywietrznik budynku (9)	1	1
Komin szklarni wolnostojący (10)	1(1,6%)	3(5,9%)
Klasztor (11)	1(1,6%)	
Razem (12)	64	51

Uzyskane w roku 2014 zagęszczenie par lęgowych bociana białego (StD) w pow. pleszewskim było jednym z najniższych jakie notowano w Południowej Wielkopolsce (tab. 5), jeszcze niższe zagęszczenia zanotowano w latach 1993–1997 na ziemi krotoszyńskiej (Kosiński 1998), w roku 2006 w pow. pleszewskim (Żurawlew 2011), w roku 2005 na ziemi jarocińskiej (Pietrowiak 2011), w latach 2007–2009 w pow. gostyńskim i pow. kościańskim (Tobółka 2011) oraz w roku 2009 na ziemi leszczyńskiej (Kuźniak & Tobółka 2010). Wskaźniki rozrodu jakie zanotowano w roku 2014 w pow. pleszewskim (JZa – 2,64 i JZM – 2,78) należą z kolei do wysokich w porównaniu do zanotowanych w innych rejonach tej części Wielkopolski. Wyższe średnie młodych wyprowadzonych przez pary HPa i HPm odnotowano odpowiednio: w latach 1994 i 1997 na ziemi krotoszyńskiej (Kosiński 1998), w roku 2002 w pow. jarocińskim (Pietrowiak 2011), w roku 2004 w pow. kaliskim (Wilżak 2011) oraz w latach 2007 i 2008 w powiatach gostyńskim i kościańskim (Tobółka 2011).

Tabela 5. Wskaźniki rozrodu i zagęszczenie bociana białego *Ciconia ciconia* w niektórych rejonach Południowej Wielkopolski w latach 1993–2014

Table 5. Breeding indicators and density of the white stork *Ciconia ciconia* in some areas of the South Wielkopolska in 1993–2014; (1) – area, (2) – year, (3) – author

Obszar (1)	Lata badań (2)	JZa	JZm	StD	Autor (3)
Ziemia krotoszyńska	1993–1997	1,03–2,34	2,06–2,97	3,9–5,2	Kosiński (1998)
Powiat jarociński	2001–2003	1,58–2,32	2,19–2,82	8,2–9,2	Pietrowiak (2011)
Powiat kaliski	2004	2,29	2,85	9,9	Wilżak (2011)
Ziemia jarocińska	2004–2006	1,76–2,09	2,48–2,72	5,4–7,5	Pietrowiak (2011)
Powiat pleszewski	2004–2006	1,50–2,00	2,40–2,66	4,5–7,0	Żurawlew (2011)
Powiat gostyński i kościański	2007–2011	1,92–2,88	2,65–3,10	4,6–6,2	Tobółka (2011)
Ziemia Leszczyńska	2007–2009	2,10–2,70	2,59–2,92	5,2–5,8	Kuźniak & Tobółka (2010)
Ziemia Leszczyńska	2010	2,19	2,69	6,6	Tobółka et al. (2011)
Powiat pleszewski	2014	2,64	2,78	5,5	niniejsza praca

Podobnie jak w innych rejonach Wielkopolski i Polski w pow. pleszewskim nastąpił wyraźny wzrost liczby gniazd na słupach i jednocześnie ich spadek na drzewach (Kuźniak 1994, Ptaszyk 2006, Guziak & Jakubiec 2006). W Południowej Wielkopolsce gniazda na słupach dominowały prawie na wszystkich badanych powierzchniach stanowiąc od 39,6% gniazd w pow. kaliskim (Wilżak 2011), 43,7% gniazd na ziemi krotoszyńskiej (Kosiński 1998), 47,8% gniazd na ziemi jarocińskiej (Pietrowiak 2011), 56,5% gniazd w pow. gostyńskim i kościańskim (Tobółka 2011) i 68,3% gniazd na ziemi leszczyńskiej (Kuźniak & Tobółka 2011).

Wydaje się, że obecnie największym zagrożeniem dla populacji bociana białego na terenie pow. pleszewskiego jest zanikanie jego naturalnych żerowisk, którymi są podmokłe łąki. Tylko pomiędzy latami 2004 i 2014 wskutek działalności człowieka (zamiana w grunty orne, zabudowa) powierzchnia łąk i pastwisk spadła tu aż o 12,5 km². Zahamowanie tego procesu może mieć kluczowe znaczenie dla ochrony bociana białego na tym obszarze.

Dziękuję Piotrowi Fabiszowi za pomoc w uzyskaniu danych statystycznych o strukturze gruntów w pow. pleszewskim.

Summary: The population of the white stork *Ciconia ciconia* in Pleszew county in 2004–2006 and 2014. There were 51 white stork nests noted in 2014 in the area of Pleszew county (713,07 km²) in 47 towns and villages. The breeding couples (HPa) occupied 39 of the noted nests, 37 of the pairs reared the young ones (HPm). The percent of the pairs without the reared chicks was 5.1%. All the couples reared the total of the 103 chicks (JZG), and most of them reared 2, 3 and 4 young ones (respectively: 10, 11 and 10 pairs). The mean number of the reared chicks per a couple (HPa) was 2.64, and the mean number of the reared chicks per a couple with the young ones (HPm) was 2.78. The total density of the pairs (HPa) per 100 km² of the total area of the county (StD) was 5.5-pair/100 km². The most of the breeding pairs (54%) was located in the towns and villages in the Proсна valley and its edge. The gathered data proves the decrease of the number of the nests by 20% (from 64 in 2004 to 51 in 2014), and in consequence the definitive disintegration of the old, long not occupied, nests on the trees. After an extremely successful for the white stork year 2004, when in the Pleszew county nests were occupied by 50 pairs, came 2005 and 2006 with the decrease to the level below 40 pairs. After that came the stabilization on that level, which is proved by the data gathered in 2014. The density of the couples on the area in 2014 was lower than in 2004, and it was more like the one in 2005, but higher than in 2006. The case was similar with the density on 100 km² (StDSt) of the farmland. 2014 proved higher breeding indicators than 2004–2006 (JZa – 1.50–2.00, JZm – 2.40–2.66). In 2014 there were 36 nests on the poles (70,6%), while in 2004 there were 33 such nests (51,5%). In that period there was noted a strong decline of the number of the nests on trees from 25 (31,9%) in 2004, to 8 (15,7%) in 2014. Number of the nests on the buildings in that period didn't change, but the number of the nests on the freestanding chimneys increased. The biggest threat for the population of that species in that area is probably the decline of its natural feeding ground, which are the wet meadows. Only between 2004 and 2014 the area of the meadows and pastures on that area declined by 12.5 km² as a result of human activity.

Literatura

- Bednorz J., Kupczyk M., Kuźniak S., Winiecki A. 2000. Ptaki Wielkopolski. Monografia faunistyczna. Bogucki Wyd. Nauk., Poznań.
- Guziak R., Jakubiec Z. (red.). 2006. Bocian biały *Ciconia ciconia* (L.) w Polsce w roku 2004. Wyniki VI Międzynarodowego Spisu Bociana Białego. PTPP „pro Natura”, Wrocław.
- Kosiński Z. 1998. Liczebność i sukces lęgowy bociana białego *Ciconia ciconia* na ziemi krotoszyńskiej w latach 1993–1997. Chrońmy Przyr. Ojcz. 54(2): 53–64.
- Kucała E. 1988. Rozmieszczenie gniazd bociana białego *Ciconia ciconia* (L.) w okolicach Nowego Miasta nad Wartą, Jarocina i Pleszewa w latach 1986–87. Praca magisterska wykonana w Zakł. Biol. i Ekol. Ptaków UAM w Poznaniu, msc.
- Kuźniak S. 1994. Bocian biały (*Ciconia ciconia*) w województwie leszczyńskim w latach 1974–1990. Prace Zakł. Biol. i Ekol. Ptaków UAM 3: 69–89.
- Kuźniak S., Tobółka M. 2010. Spadek liczebności bociana białego *Ciconia ciconia* na Ziemi Leszczyńskiej i program jego ochrony. Chrońmy Przyr. Ojcz. 66(2): 97–106.
- Michalak L. 1988. Rozmieszczenie gniazd bociana białego *Ciconia ciconia* (L.) na Równinie Kozłmińskiej w latach 1986–1987. Praca magisterska wykonana w Zakł. Biol. i Ekol. Ptaków UAM w Poznaniu, msc.
- Mrugasiewicz A. 1971. O potrzebie ujednoczonych badań ilościowych nad bocianem białym (*Ciconia ciconia*) w Polsce. Not. Orn. 12: 18–27.
- Pietrowiak J. 2011. Bocian biały *Ciconia ciconia* na ziemi jarocińskiej w latach 2001–2006. Ptaki Wielkop. 1: 76–90.
- Ptaszyk J. 1994. Wyniki inwentaryzacji gniazd bociana białego (*Ciconia ciconia*) w Wielkopolsce w latach 1984–1985. Prace Zakł. Biol. i Ekol. Ptaków UAM 3: 21–41.
- Ptaszyk J. 2006. Bocian biały w województwie wielkopolskim w roku 2004. W: Guziak R., Jakubiec Z. (red.). 2006. Bocian biały *Ciconia ciconia* (L.) w Polsce w roku 2004. Wyniki VI Międzynarodowego Spisu Bociana Białego. PTPP „pro Natura”, Wrocław, ss. 333–360.

- Tobółka M. 2011. Populacja bociana białego *Ciconia ciconia* w powiatach kościańskim i gostyńskim w latach 2005–2011. Ptaki Wielkop. 1: 91–101.
- Tobółka M., Kuźniak S., Żołnierowicz K. M., Jankowiak Ł., Gabryelczyk J., Pyrc M., Szymański P., Sierracki P. 2011. Wzrost liczebności bociana białego *Ciconia ciconia* na Ziemi Leszczyńskiej w roku 2010. Chrońmy Przyr. Ojcz. 67(6): 559–567.
- Tryjanowski P., Sparks T. H., Jerzak L. (eds.). 2006. The White Stork in Poland: studies in biology, ecology and conservation. Bogucki Wyd. Nauk., Poznań.
- Urząd Statystyczny w Poznaniu. 2006. Województwo wielkopolskie – podregiony, powiaty, gminy 2005. CD.
- Wajchert B. 1979. Bocian biały (*Ciconia ciconia* L.) w okolicach Stawiszyna i Rychwała (Południowa Wielkopolska) w latach 1977–1978. Praca magisterska wykonana w Zakł. Zool. Ogólnej UAM w Poznaniu, msc.
- Wilżak T. 2011. Występowanie bociana białego *Ciconia ciconia* w regionie kaliskim (rok 2004). Rocz. Kaliski 37: 97–110.
- Wylegała P., Maluśkiewicz M., Kasprzak A., Tomaszewski P., Batycki A., Solarek F. 2013. Populacja łęgowa bociana białego *Ciconia ciconia* w pradolinowej części doliny Noteci w roku 2013. Ptaki Wielkop. 3: 53–61.
- Żurawlew P. 2011. Bocian biały *Ciconia ciconia* w powiecie pleszewskim. Przegl. Przyr. 22(4): 81–96.
- Żurawlew P. 2014. Niezwykła przyroda powiatu pleszewskiego. Starostwo Powiatowe w Pleszewie, Pleszew.

Przemysław Żurawlew

Żbiki 45, 63–304 Czermin
grusleon@gmail.com

Występowanie gęsi krótkodziobej *Anser brachyrhynchus* w Wielkopolsce w latach 1997–2017

Przemysław Wylegała, Bartosz Krąkowski, Błażej Nowak

Areał łęgowy gęsi krótkodziobej *Anser brachyrhynchus* obejmuje dwie izolowane populacje – zachodnią, gniazdującą na Grenlandii i Islandii (50–60 tys. par) oraz wschodnią występującą na Svalbardzie (7–14 tys. par). Populacja zachodnia zimuje głównie w Wielkiej Brytanii, a wschodnia w Belgii, Holandii i Danii (BirdLife International 2015). Szacuje się że w Europie zimą przebywa około 412–427 tys. gęsi krótkodziobych, w tym wg najnowszych danych 88–104 tys. osobników z populacji swalbardzkiej (BirdLife International 2015, Madsen et al. 2017), z której najprawdopodobniej pochodzą ptaki obserwowane w krajach nadbałtyckich, w tym w Polsce.

W całym zasięgu występowania gatunek ten wykazuje silny wzrost liczebności (Madsen et al. 1999). Gęsi krótkodziobe coraz częściej obserwowane są w krajach położonych na wschód od tradycyjnego szlaku wędrówkowego i zimowisk. np. w południowej Szwecji i Finlandii (Lahtiniemi 2013, Nilsson 2013). W czasie wiosennej wędrówki w roku 2017, podczas jednocześnie przeprowadzonych liczeń, odnotowano w tych dwóch krajach odpowiednio 462 i 2 678 os. (Madsen et al. 2017).

W drugiej połowie wieku 20. w Polsce odnotowano zaledwie 20 stwierdzeń tego gatunku, w tym zaledwie 2 w Wielkopolsce (Bednorz et al. 2000, Tomiałojć & Stawarczyk 2003). Gęsi krótkodziobe liczniej zaczęły pojawiać się w Polsce po roku 2004 (Tomiałojć & Stawarczyk 2003, Wylegała & Krąkowski 2010, Kajzer et al. 2011, Sikora & Kajzer 2017).